

Bild: LASSE EDWARTZ

FASTNAT FÖR RINGAR. Konstnären Mia Fkih Mabrouk har med två av sina ringar på en smycketriennalen i Belgien. Därefter åker de på turné till Sverige och Frankrike.

Vit marmor möter turkisk onyx

SMYCKESKONST: MIA FKIH MABROUK MED I INTERNATIONELL UTSTÄLLNING

I en ateljé på Härnäset hittar vi en av de 15 konstnärerna som blivit utvalda för att representera svensk samtida smyckeskunst.

The 6th European Triennial of Contemporary Jewellery heter den stora internationella utställningen som invigs om en vecka i Belgien. De svenska konstnärernas verk visas då upp tillsammans med smyckekonst från Belgien och Frankrike. Under 2018 går utställningen sedan på turné – först till Sverige därefter till Frankrike.

DE MEDVERKANDE SVENSKA konstnärerna har blivit handplockade från hela Sverige. Två av de 15 konstnärerna kommer från Bohuslän. Li Liang från Bokenäset och Mia Fkih Mabrouk från Härnäset.

– Det känns trevligt att få vara med, och ärofyllt. Ja, det är en ära att ha blivit utsedd, säger Mia.

Det var Mias verk Bröder som fångade curatören och smyckekonstnären Sofia Björkmans intresse. Det är hon som valt ut alla medverkandes verk.

– Jag tycker att det var ett bra val.

Verket består av två klackringar vilande på varandra. Ringarna, i metall, har en diameter på 14 centimeter och har två olika stenar. – Den ena har vit exklusiv marmor från Carrara i Italien och den andra har turkisk onyx, den är brun och grumlig och heter Coca Cola.

FÖR MIA ÄR smycket inte bara vackert att titta på. Hon vill något mera med de verk hon skapar. Och just smycken grundar sig för henne om

”Mina ringar har samma yttre form och utgångsläge men med olika innehåll”

frågeställningar om värde, tradition, klass och invanda strukturer.

– För mig blev valet av stenar viktigt. Mina ringar har samma yttre form och utgångsläge, men med olika innehåll. Det skapar ett starkt uttryck.

Mia plockar fram några stenar som ännu inte blivit till färdiga smycken. Tydligt ser vi deras kontrast.

– Mestadels har jag arbetat med skulptur och måleri. Men mina smycken är som små skulpturer.

DET VAR FÖRST 2011 när hon medverkade i konsthantverksstafetten på Röhsska som intresset väcktes till liv på allvar. Då började hon förhålla sig till ordet smycke och vilka möjligheter det öppnade upp.

– Jag fick lära mig att tänka mindre för att förhålla mig till rummet.

Och själva företeelsen smycken kom att intressera henne.

– Få saker är så väl förankrade i traditionen och bär på gamla strukturer. Vid dop, konfirmationer och andra högtider ger vi bort dem.

Just ringen som smycke är en väldigt stark traditionsbärande.

– Kamrateringar, förlovningsringar, vigselringar eller släktringar.

Bild: PICASA

BRÖDER. Två ringar i metall, en med vit marmor och en med turkisk onyx.

– Den bruna ser ut som en drink – coca cola och rom med is i.

Stenarna har hon valt ut vid en av sina resor till Carrara i Italien.

– Jag har åkt dit på arbetsstipendium.

NU LIGGER DET flera ton sten hemma hos Mia som väntar på att få bli smycken. Trots att Mia redan på 80-talet studerade smyckeskunst vid HDK tog det ett tag innan hon kom att bli riktigt intresserad av just smycken.

RINGAR HAR VARIT med sedan Mia började intressera sig för smyckekonst. Hela tiden kommer Mia på nya sätt att uttrycka sig med ringen som utgångspunkt.

– I dag skapar vi om våra liv, nya traditioner uppstår. Samtidigt finns rester kvar i outtalade rum. Jag är intresserad av att vända och vrida på självklara begrepp, ställa nya frågor och föra vidare se vad som uppstår.

Men några ringar små nog att bära runt ett finger har Mia ännu inte skapat.

– Nej, men är man styvackad så att man kan hänga de runt halsen.